

ابزارهای ارزش‌یابی توصیفی

سه ابزار کیفی‌تر!

محرم آغازداده

آشنایی با خودارزش‌یابی، یادداشت تصویری و چک‌لیست دکترای برنامه‌ریزی درسی

کلیدواژه‌ها: ارزش‌یابی توصیفی، خودارزش‌یابی، یادداشت تصویری، چک‌لیست

اشاره

در ادامه معرفی ابزارهای ۱۶ گانه ارزش‌یابی توصیفی در مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی، در این شماره مؤلف با معرفی ۳ ابزار دیگر، توضیح درباره‌ی ۱۶ ابزار و عده داده شده را به اتمام می‌رساند. از میان ابزارهای معرفی شده در این شماره، اگرچه چک‌لیست، روشی شناخته شده است و کاربرد وسیعی در میان معلمان دارد، ولی دو ابزار دیگر کیفی‌تر و اجرای آن‌ها قدری سخت‌تر است.

۱۴. خودارزش‌یابی

تعریف

خودارزش‌یابی روندی است که دانش‌آموز به وسیله‌ی آن اطلاعات جمع‌آوری می‌کند و براساس یادگیری خود، نتیجه‌گیری می‌کند. خودارزش‌یابی، ارزش‌یابی‌های خود دانش‌آموزان از پیشرفت شخصی خویش در دانش، مهارت‌ها، فرآیندها و یا نگرش‌ها است. خودارزش‌یابی باعث می‌شود دانش‌آموز به آگاهی بیشتر و درک درستی از خود در جایگاه یادگیرنده دست یابد.

هدف

از خودارزش‌یابی می‌توان در موارد زیر استفاده کرد:

- کمک به دانش‌آموزان برای پذیرفتن مسئولیت بیشتر و مالکیت یادگیری خویش.
- ارائه‌ی بیش‌ها و اطلاعاتی که دانش‌آموزان را قادر می‌سازد به تصمیم‌گیری درباره‌ی یادگیری خود بپردازند و اهداف شخصی یادگیری را تنظیم کنند.
- تمرکز بر فرآیند و نتایج یادگیری.
- کمک به دانش‌آموزان در جهت نقد کار خود.
- کمک به دانش‌آموزان در درونی کردن ویژگی‌ها یا معیارهای کار با کیفیت دانش‌آموزی.

روش استفاده از خودارزش‌یابی

معلم؛

- به دانش‌آموزان کمک می‌کند نحوه‌ی تفکر بر یادگیری را درک کنند.
- زمان و فرصت‌ها را برای خودارزش‌یابی فراهم می‌کند.
- سوالات را طراحی می‌کند و یا ابزار خودارزش‌یابی را منتخب می‌کند.

- می‌تواند از خودارزش‌یابی دانش‌آموز برای تعیین تعییر و یا رشد در نگرش، ادراکات و موفقیت دانش‌آموزان استفاده کند

ملاحظات

خودارزش‌یابی:

- در جهت مقایسه دیدگاه دانش‌آموز و معلم از عملکرد مورد انتظار و معیار ارزش‌یابی برای مشاهده‌ی تشابه آن‌ها استفاده می‌شود.

- به تدریج در حین استفاده دانش‌آموزان از این روند در فعالیت‌های روزانه توسعه می‌یابد.

- می‌تواند در همه‌ی سطوح توانایی به دانش‌آموزان کمک کند، رشد شخصی را از طریق مقایسه با کار قبلی خود مشاهده کنند.

۱۵. یادداشت تفسیری

تعريف

یادداشت تفسیری، تفسیر کوتاهی است که رفتار دانش‌آموز و چارچوبی را که برای رفتار در آن رخ داده است، توصیف می‌کند. یادداشت تفسیری باید به صورت عینی رفتارهای خاص و مشاهده شده را گزارش کند و ممکن است عملکرد دانش‌آموز در نوشتمن را بهطور جزئی توصیف کند. یادداشت تفسیری تصویر شگرفی از پیشرفت فردی دانش‌آموز ارائه می‌دهد و شامل مشاهداتی است که دارای اهمیت ویژه بوده و نمی‌توانند از دیگر راهبردهای ارزش‌یابی کلاس به دست آید.

هدف

یادداشت تفسیری می‌تواند در موارد زیر استفاده شود:

- ارائه مشاهدات در حال انجام که از پیشرفت دانش‌آموزان ثبت شده‌اند.
- ثبت مشاهدات عینی قابل توجهی که بخشی از ارزش‌یابی‌های رسمی نیستند و ممکن است فراموش شده و یا به درستی به یادآورده نشوند.
- ثبت مشاهدات عملکردها، رفتارها، حوادث و یا رخدادهای پیش‌بینی نشده.
- ارائه ارزش‌یابی جامع.

ویژگی‌ها

یادداشت تفسیری:

- ممکن است سازمان نیافرته پنداشته شود، زیرا در مستندسازی ارائه‌ها

- یا رفتار و یا اظهارات خود به خودی و غیرمنتظره از آن استفاده می‌شود.
- به شکلی درمی‌آید که یادگیرنده، تاریخ مشاهده و یک توصیف واقعی از رویداد یا رفتار را مشخص می‌کند.
- شامل اطلاعاتی است که در طول زمان جمع‌آوری شده و با دقت تحلیل گشته تا پایه‌ای برای قضاؤت دقیق درباره دست‌آوردهای دانش‌آموز تشکیل دهد.
- سازوکاری را برای تشخیص الگوهای رشد دانش‌آموز در طول زمان فراهم می‌کند.
- اغلب برای مستندسازی رفتار دانش‌آموز، برای مراجعت‌های بعدی استفاده می‌شود.

روش استفاده از یادداشت تفسیری معلم؛

- مشخص می‌کند که مشاهدات، قبل توجه و مهم در نظر گرفته شده باشند.
- شکل کلی و نام‌های به کار رفته را استفاده می‌کند (به عنوان مثال، نام دانش‌آموز، تاریخ، زمان، محل، توضیحات).
- به زبانی دقیق و روشن، دقیقاً همان چیزی را که مشاهده شده است، اظهار می‌کند.
- اطلاعات را ثبت می‌کند، در حالی که رویداد یا رفتار در ذهن او تازه است.
- پس از تفسیرهای متعددی که برای تفکر در دسترس هستند، تعابیری را می‌سازد.
- رویدادهایی را ثبت می‌کند که دارای هدف یکسان باشند (به عنوان مثال درباره تصمیم‌گیری‌های آموزشی، پیشرفت مربوط به یک هدف دانش‌آموزی خاص است).
- یک روش منظم را برای جمع‌آوری سوابق همه‌ی دانش‌آموزان ایجاد می‌کند تا اطمینان حاصل کند که هیچ فردی نادیده گرفته نشده است.

ملاحظات

یادداشت‌های تفسیری:

- برای خواندن، نوشتن و تفسیر وقت‌گیر هستند.
- اغلب در رابطه با راهبردهای ارزش‌یابی دیگر استفاده می‌شوند.
- به طور جداگانه از ثبت واقعی حوادث تفسیر می‌شوند.
- منبع اطلاعات در طول زمان هستند و باید با دقت به طوری تجزیه و تحلیل شوند که بتوان قضایت دقیقی درباره دست‌آوردهای داش آموزان ساخت.
- گزارش‌هایی از عملکردها/رفتارهای پیش‌بینی نشده‌ای هستند که به احتمال زیاد در ابزار ثبت کننده‌ی دیگر نیز گنجانده نشده‌اند و از این‌رو ممکن است مفقود شده و یا نادرست به یاد آورده نشوند.
- اطلاعات شخصی و یا موقعیتی و یا اظهارات قضایتی در آن‌ها یافت نمی‌شود.
- اگر بیش از یک داش آموز در عملکرد/رفتار نقش داشته باشد، به طور جداگانه برای هر داش آموز نوشته می‌شود.

روش استفاده از چک‌لیست

معلم؛

- عملکرد داش آموز را مشاهده کرده، درباره آن قضایت می‌کند و تعیین می‌سازد که آیا عملکرد او با معیارهای مشخص شده در چک‌لیست مطابقت دارد.
- وقوع مهارت، رفتار، مفهوم، فرآیند و یا نگرش را در چک‌لیست ثبت می‌کند.
- کیفیت کار یا مشارکت را ارزش‌یابی نمی‌کند، اما نشان می‌دهد که رخداده و یا کامل شده است.
- باید مشاهدات کافی را درباره داش آموز قبل از اعمال قضایت ارزش‌یابی انجام دهد.

۱۶. چک‌لیست

تعريف

چک‌لیست فهرستی از اقدامات، توصیف‌ها، مهارت‌ها، مفاهیم، رفتارها، فرآیندها و یا نگرش‌هایی است که یک ارزش‌یاب (معلم) به هنگام مشاهده، آن‌ها را بررسی می‌کند. چک‌لیست شامل لیستی نوشته شده از معیارهای عملکردی است که برای ارزش‌یابی عملکرد داش آموزان از طریق مشاهده یا برای ارزش‌یابی کار نوشته شده و یا دیگر نتایج همچون ارائه‌ی شفاهی، کارهای هنری و رسانه‌ای و الگوهای استفاده می‌شود. چون لیست، ابزار تشخیصی و قابل استفاده مجدد است که می‌تواند برای نشان‌دادن پیشرفت داش آموز مفید باشد.

هدف

- از چک‌لیست می‌توان در موارد زیر استفاده کرد:
 - ثبت این که آیا یک مهارت و یا رفتار خاص در موقعیت موردنظر «آشکار» و یا «ناآشکار» است.
 - ثبت حضور یا عدم حضور جزئیات عملکرد داش آموز، یا دنباله‌ی مرحلی که عملکرد به آن‌ها نیاز دارد، با این دیدگاه که به داش آموزن کمک کند که ببیند بهبود در کجا لازم و ضروری است.
 - تشخیص نقاط ضعف و نقاط قوت داش آموز.
 - به دست آوردن اطلاعات درباره بهمود داش آموز در طول زمان، در صورتی که همان چک‌لیست بیش از یک بار استفاده شده باشد.
 - کمک به داش آموزان در ارزش‌یابی خود و هم‌پارانش.

- به جمع آوری نتایج کمک می‌کند به گونه‌ای که می‌تواند فاقد جزئیات باشد.
- ممکن است زمانی که درباره مشاهده یا عدم مشاهده‌ی معیارهای عملکرد یک تصمیم مطلق گرفته می‌شود، ملاحظات را برای راهبردهای ارزش‌یابی دیگر محدود کند.
- می‌تواند در ساخت مشاهدات داش آموز در یک تکلیف عملکرد استفاده شود.
- می‌تواند نشان دهد که آیا داش آموز به طور مؤثر تعدادی از مراحل را که در تکلیف عملکرد و یا ارائه دخیل هستند، به اتمام رسانیده است.